

Sygn. akt III AUa 1898/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Marek Żurecki (spr.)
Sędziowie	SSA Irena Goik SSA Marek Procek
Protokolant	Beata Gandyk

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2012r. w Katowicach

sprawy z odwołania I. N. jako następcy prawnego zmarłego L. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach

z dnia 18 stycznia 2012r. sygn. akt VIII U 2107/11

1. **oddala apelację,**

2. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Z. na rzecz I. N. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.**

/-/ SSA I. Goik /-/ SSA M. Żurecki /-/ SSA M. Procek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1898/12

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach wyrokiem z dnia 18.stycznia 2012 roku zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Z. z dnia 7.listopada 2011 roku odmawiającą L. N. prawa do emerytury w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 10.grudnia 2011 roku (pkt 1 wyroku).

W punkcie 2 wyroku Sąd umorzył postępowanie w części dotyczącej decyzji organu rentowego z dnia 16.09.2011 roku, uchylonej zaskarżoną decyzją z dnia 7.11.2011 roku.

W punkcie 3 wyroku Sąd oddalił odwołanie od decyzji z dnia 7.11.2011 roku odmawiającej ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej a w punkcie 4 rozstrzygnięcia Sąd zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 wyroku Sąd podał, że decyzją z dnia 7.11.2011 roku organ rentowy odmówił ubezpieczonemu (ur. (...)) prawa do emerytury określonej w art.184 w zw. z art.32 ustawy z dnia 17.12.1998 roku o emeryturach

i rentach z FUS na wniosek ubezpieczonego z dnia 12.09.2011 roku, albowiem wnioskodawca na dzień 1.01.1999 roku, posiadając ponad 25-letni okres składkowy

i nieskładkowy, nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach a ponadto nie rozwiązał stosunku pracy.

Organ rentowy uznał, że ubezpieczony wykazał łącznie 10 lat, 5 miesięcy i 14 dni okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach (z wyłączeniem okresów pobierania zasiłków chorobowych) od 1.01.1988 roku do 31.12.1998 roku odmawiając uwzględnienia okresu zatrudnienia od października 1979 roku do grudnia 1987 roku w Kopalni (...) w P. na stanowisku ślusarza remontowego, gdyż ubezpieczony nie przedłożył świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

Sąd po przesłuchaniu świadków: Z. K., K. S., A. W. (współpracowników ubezpieczonego w spornym okresie), którzy potwierdzili, że skarżący w okresie od października 1979 roku, tj. od czasu uzyskania uprawnień palacza obsługującego pracę kotłów średniej i dużej wydajności, nieprzerwanie i wyłącznie wykonywał pracę palacza c.o. w kotłowni zakładowej oddziału maszynowego kopalni jako jeden z 3 palaczy tam zatrudnionych.

Sąd nie znalazł podstaw dla zakwestionowania zeznań przesłuchanych świadków uznając ich za wiarygodnych z racji bezpośredniej i najbliższej współpracy.

Sąd podkreślił również że ubezpieczony bezspornie kontynuował pracę palacza kotłów przemysłowych po 1987 roku w tym samym zakładzie a następnie w Przedsiębiorstwie (...) do 1998 roku.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że ubezpieczony wykazał ponad 15 letni okres pracy w szczególnych warunkach na stanowisku określonym w dziale XIV (prace różne) poz.1 wykazu A – załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze a rozwiązując ostatni stosunek pracy w dniu 9.12.2011 roku spełnił wszystkie przesłanki nabycia prawa do emerytury z art.184 ustawy o emeryturach i rentach z dniem 10.12.2011 roku.

Wyrok zaskarżył apelacją organ rentowy zarzucając rozstrzygnięciu Sądu:

- błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę orzekania przez niesłuszne przyjęcie, że odwołujący wykonywał stale i w pełnym zakresie czasu pracy pracę w warunkach szczególnych w okresie 16.07.1971 roku - 31.12.1987 roku, gdy był zatrudniony w KWK (...) na stanowisku ślusarza remontowego, co spowodowało:

- naruszenie prawa materialnego, a to art.184 i art.32 ustawy o rentach i emeryturach z FUS (t.j. Dz.U. z 2009 nr 153 poz.1227) przez przyznanie odwołującemu prawa do emerytury z obniżonego wieku, pomimo że odwołujący nie wykazał stażu 15 lat w warunkach szczególnych.

Podnosząc powyższe zarzuty organ rentowy wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania, ewentualnie - uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu apelacji podniesiono, że zeznania przesłuchanych w sprawie świadków, na których Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie, pozostają w sprzeczności z treścią świadectwa pracy z dnia 31.10.1994 roku KWK (...) w P. w którym potwierdzono,

że ubezpieczony był palaczem od 1.01.1988 roku a we wcześniejszym okresie ślusarzem remontowym. W związku z tym zeznania świadków należy traktować z daleko idącą ostrożnością, zaś fakt że ubezpieczony uzyskał w 1979 roku uprawnienia palacza nie oznaczał że musiał on być zatrudniony na takim stanowisku bezpośrednio po kursie.

W dniu 1.06.2012 roku ubezpieczony L. N. zmarł.

W dniu 12.07.2012 roku żona ubezpieczonego I. N. wniosła o kontynuację postępowania z jej udziałem.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelację należało uznać za bezzasadną albowiem brak jest dostatecznych podstaw dla podważenia przyjętego przez Sąd Okręgowy ustalenia, iż ubezpieczony L. N.

w spornym okresie od października 1979 roku do końca 1987 roku był zatrudniony

w szczególnych warunkach przy pracach nie zautomatyzowanych i rusztowych palaczy kotłów parowych i wodnych typu przemysłowego w kotłowni Kopalni (...).

W szczególności nie można odmówić logiki wyjaśnieniom ubezpieczonego, który zeznał

że po okresie przyuczenia do zawodu ślusarza został skierowany na kurs palaczy, po którym objął obowiązki jednego z 3. palaczy kotłowni zakładowej, oprócz świadków A. W. i K. S., którzy z racji bezpośredniego kontaktu z ubezpieczonym w tak wąskiej grupie palaczy w pełni mogli potwierdzić stały i pełnowymiarowy charakter pracy skarżącego. Należy zauważyć, że z zeznań w/wym. świadków wynikało,

że wykonywali oni razem z ubezpieczonym prace wyłącznie w obrębie kotłowni zakładowej do których należały również prace remontowe kotłów.

Tym właśnie można tłumaczyć zapis w świadectwie pracy z dnia 31.10.1994 roku wskazujący na stanowisko ślusarza remontowego.

W ocenie Sądu taki zapis nie deprecjonuje zeznań świadków, którzy stanowczo potwierdzili, iż ubezpieczony od 1979 roku był zatrudniony wyłącznie przy pracach związanych z obsługą kotłów przemysłowych.

Należy zauważyć za Sądem Okręgowym, iż praca na stanowisku ślusarza remontowego kotłów parowych lub wodnych również mieści się w zakresie prac uznawanych za wykonywane w szczególnych warunkach. Jest to bowiem kategoria prac oczyszczaczy przemysłowych kotłów parowych lub wodnych wymienionych w poz.2 działu XIV wykazu A do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 roku doprecyzowana zarządzeniem nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z 12.08.1983 roku w sprawie określenia stanowisk pracy

w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach (dział XIV poz.2 pkt 5 – załącznika nr 1 do zarządzenia).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwalał na przyjętą przez Sąd Okręgowy ocenę, iż skarżący nieprzerwanie od czasu nabycia uprawnień palacza taką pracę wykonywał.

Nielogiczne jest bowiem założenie, że pracodawca decydując się na podniesienie kwalifikacji ubezpieczonego wykorzystał te kwalifikacje dopiero po upływie wielu lat w 1988 roku zgodnie z sugestią apelującego.

Takie założenie nie ma również uzasadnienia w spójnych i stanowczych zeznaniach świadków przesłuchanych w sprawie.

Wobec powyższego Sąd nie podzielając zarzutu apelacji błędnej oceny materiału dowodowego orzekł o oddaleniu apelacji (art.385 k.p.c.).

/-/ SSA I. Goik /-/ SSA M. Żurecki /-/ SSA M. Procek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JM